

ПАЧЕСЮК Сергій Никонович

*Випускник автомобільного
факультету (1973)*

Народний депутат України V та VI скликань.
Голова Всеукраїнської громадської організації
«Українська асоціація перевізників»

Народився 10 квітня 1951 р. у с. Велика Севастьянівка Христинівського району Черкаської області в багатодітній селянській родині.

Допомагаючи батьку заправляти трактори та комбайни, захопився в техніку й вирішив стати автомобілістом. Коли згодом випала нагода обирати між ХАДІ та КАДІ, Сергій Никонович віддав перевагу столичному вишу. Цьому вибору значною мірою посприяв той факт, що в КАДІ активно розвивалося спортивне життя, інститут мав хорошу команду з гандболу, мотоциклетну секцію.

Навчання легко давалося Сергієві Никоновичу, особливо добре виходили креслення, яких у технічному вузі не бракувало. Відтак С. Н. Пачесюк працював у студентському конструкторському бюро. А щоб закріпити знання на практиці, вечорами бігав до автоколони та разом із друзями виконував технічне обслуговування автомобілів. За це отримував досить значну, як на студента, надбавку до стипендії.

Як згадує Сергій Никонович, в інституті був дуже сильний викладацький склад, викладачі, справжні професіонали та великі ентузіасти своєї справи, уміли зацікавити своїм предметом, донести знання до молодих амбітних студентських душ.

У часи навчання С. Н. Пачесюка надзвичайно модними були студентські трудові загони. Сергій Никонович теж після кожного курсу разом із друзями їздив у складі студентських будівельних загонів по країні. Брав участь у будівництві Тольятинського автомобільного заводу (знаменитий ВАЗ), за що був нагороджений грамотою ЦК ВЛКСМ СРСР. Також будував промислові об'єкти м. Сургут, а у вільний час допомагав у заготовці сіна колгоспу Тюменської області, де придумав спеціальний пристрій для швидкого згортання сіна. Сергій Никонович згадує: «В колгоспі не вичало коней для прибирання сіна. Як хлопець із села, що з дитинства має неабиякий досвід у цих справах, я допоміг у приборканні необ'їжджених коней. За це отримав від голови колгоспу бідон молока для всього будзагону».

Під час навчання Сергій Никонович Пачесюк займався гандболом, навіть здобув звання майстра спор-

ту з цього виду. В цей період гандбольна команда КАДІ була надзвичайно сильною, перемагала навіть команду інституту фізкультури.

Сергій Пачесюк займався також громадською роботою, був головою профспілкового комітету автомобільного факультету.

Після закінчення інституту та військової кафедри, де отримав звання лейтенанта, служив у лавах Радянської армії начальником автотракторної служби понтонно-мостового батальйону, будував дорогу Кишинів–Унгени.

Згодом працював у «Черкастранссільгосптехніці»: спершу механіком автоцеху, потім — механіком автоколони, начальником СТО. Пізніше очолив технічний відділ Черкаського територіального управління пасажирського автотранспорту. В 1984 р., маючи 33 роки, став директором найбільшого в Черкаській області автотранспортного підприємства — Черкаського АТП 23121 (тепер — АТП 17127), у якому налічувалося 460 одиниць техніки та 1500 працівників. На цій посаді Сергій Никонович пропрацював майже 22 роки.

Тричі був обраний депутатом місцевих рад. У 2006 р. став народним депутатом України V скликання, був обраний і до Верховної Ради VI скликання. Працював у складі комітету з питань транспорту та зв'язку, брав участь у вдосконаленні транспортного законодавства, щоб дати змогу організованому перевізнику вижити в умовах конкуренції. У 2009 р. Сергій Никонович очолив Всеукраїнську громадську організацію «Українська асоціація перевізників». Є членом правління Федерації роботодавців транспорту України.

Сергій Никонович Пачесюк присвятив усе своє життя розвитку та покращенню умов роботи автотранспорту. Указом Президента України в 2001 р. йому присвоєне звання «Заслужений працівник транспорту України» за значний внесок у розвиток вітчизняного автомобільного транспорту.

Одружений. Дружина Сергія Никоновича — випускниця економічного факультету КАДІ. Подружжя виховало двох доньок, а зараз радіє онуку Артему.